

Ord och handling - "vänster"-opposition i Kuba

Ord och handling - "vänster"-opposition i Kuba

Du blinkar till vänster men svänger höger. Det är ett gammalt knep. Varken blinkers eller ord är det viktiga: det är handlingarna som är avgörande.

När du vill förstöra en framgångsrik revolution för att du säger att den inte är perfekt, när du samarbetar i denna strävan med imperialismen och sedan försöker hindra att någon försvarar revolutionen, när du i maskopi med högern lägger hinder i vägen för varje positiv process (med nödvändighet anti-imperialistiska i nykoloniala länder), eller när du ansluter dig till NATO-narrativet för att uppnå eller återfå imperialistisk dominans, då tillhör du högern, oavsett vad du signalerar.

Det räcker inte med att deklarerar att man är mot blockaden om handlingarna tvärtom utformas för att rättfärdiga en allt brutalare blockad och till och med för att rättfärdiga en väpnad invasion av ditt eget land.

Jag känner några av dessa typer. De gillade NATO:s interventioner (dvs. USA-imperialismen) i Mellan Östern under förespegling av att det skulle medföra demokrati. Nu skriver de under på fördömanden av den kubanska revolutionen ? som tog hand om dem och deras liv när de uteslutande höll sig till ord ? för att när de går till handling mötas av att revolutionen försvarar sig och inte låter sig skrämmas.

Enligt vad jag kan se sedan lång tid så borde NATO, enligt deras uppfattningar, intervensera i deras eget ursprungsland. Samtidigt som fattiga och blottställda bebor i huvudstaden [Washingtons] centrum. På det svarar en av dessa undertecknare av fördömanden av revolutionen: ?nej, för mitt land [USA] är en demokrati?.

Denna och andra liknande ?demokratier? misshandlar, skjuter och straffar stenhårt demonstranter. USA, vars regering ger sig rätten att bestämma vilket land som är demokratiskt och vilket som inte är det, påminnes av Kubas utrikesminister Bruno Rodriguez om att ?polisen i USA sköt ihjäl 1 009 personer 2021.?

De finns också på vår bakgård: de använder vänsteruttryck, de pratar som vänster men agerar enligt imperialismens manus. Denna ?vänster? är indignerade när den revolutionära rättvisan svarar på deras våldsaktioner, som syftar till att undergräva socialismen, som folket fritt har valt. Några av dem skrev under ett dokument där blockaden inte nämndes någonstans. Sedan behövde de ett nytt och använde då sig av de mest slingriga fraser som passade: ok, det finns en blockad, det finns en pandemi men det är revolutionen som är skyldig till alla svårigheter.

Denna ?vänster? tas emot med öppna famnen och entusiasm i högerns palats. Palats där anarkister och imperialister, socialdemokrater och nyliberaler dansar hand i hand för att, som de försäkrar, skapa ett ?inkluderande? Kuba.

Vi säger som det är: Med sina fel, förtjänster och brister så har vi i så stor utsträckning som det är möjligt klarat blockaden och pandemin. Det tack vare att det existerar en revolution.

I valet mellan handling och ord väljer jag handling. Men det är intressant att veta att för dem finns inte blockaden. Om den överhuvudtaget ska nämnas ska den kallas 'embargo', för det säger USA:s Utrikesdepartement.

'CIA har under lång tid arbetat med idén att vilka är bättre lämpade än f.d. kommunister för att bekämpa kommunister?? skriver Stonor Saunders i sin bok 'CIA och det kulturella Kalla Kriget?'. 'För CIA är strategin att främja en icke-kommunistisk vänster den teoretiska basen för dess operationer mot kommunism.'

Men dessa 'vänstermänniskor' och imperialistvänner dömer jag efter deras handlingar, inte efter deras ord, de utövar inte den demokrati de predikar. De störs och upprörs av en ny generation av unga revolutionärer, djärva och intelligenta, de som har sitt eget språk, sitt uppförande som inte tar efter de yttre formerna utan de utgör en kollektiv ansträngning för att erövra och nya skapa gränser för rättvisa och värdighet, de grundläggande principerna som revolutionen står för. Ungdomar som vet att utan revolutionen är det kört.

Jag såg dem i staden Matanzas när pandemin drabbade denna provins som en kraftig orkan: de var chefer på sjukhus, de var ingenjörer som arbetade med att så effektivt som möjligt ordna sjukhussängar, studenter som arbetade som städare och kökspersonal i lokaler med Covidsmittade, chaufförer som upplät sina bilar för att transportera sjuka och misstänkt smittade, soldater som transporterade syrgasapparater.

De var också tekniker och vetenskapsmän som arbetade arm i arm med veteraner för att ta fram och producera vaccin eller tillverka respiratorer. Från den s.k. 'vänstern' centrerades allt hat på dessa ungdomar som river masken av bilden av en kubansk ungdom som är apatisk och skeptisk. En ungdom som står emot blockaden, inte med ord utan i handling.

En av dessa kloka ungdomar har ett TV-program Con Filo (med skärpa) och har bjudits till ett Kubaevenemang organiserat av Universitetet i Nottingham, Storbritannien. Hatarna har skrivit brev för att hindra det. Deras enkla 'sanningar' hotar den demokrati de säger sig försvara. Några av undertecknarna av dessa brev återkommer gång på gång, varje dokument duger för att kanalisera hatet. En känd författare och regissör kommenterade dessa skrivelser: 'TV-programmet kan vara bra eller dåligt, men att hindra en programledare från att delta är inget annat än kulturfientlighet och fascism.'

Jag kan inte låta bli att le när jag med beklagande tänker på de utkastade borgarna och deras gamla och nya ideologer som under sex årtionden varje nyår har bett för en återerövring av sina gamla privilegier i Kuba.

Deras skrifter ropar ut 'Slutet på Castro?', deras bloggar lovar att detta är våra 'sista dagar?', deras sånger proklamerar att slutet är nära. De förbereder varje gång sina resväskor. Och efter varje fiasko måste de packa upp dem igen. Det må vara efter invasionen i Grisbukten, Berlinmurens fall eller Fidels död.

De försöker lura oss men lurar bara sig själva. Affischen som Ares gjort, 'Kuba efter Castro?', ger dem de värsta mardrömmar. På affischen dyker Fidels ansikte upp och det mångfaldigas till ett otal ansikten och det förvandlas till ett helt folk.

Enrique Ubieta Gómez, Cubadebate 220419 (nedkortat och redigerat)

[Las palabras y los actos](#)

HÄV BLOCKADEN MOT KUBA!

Bli en del av solidaritetsrörelsen!

Bli medlem i Svensk-Kubanska!

Eller skicka ett bidrag till Stödfonden

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap (150 för pensionärer, arbetslösa och studerande)

Swish 123 589 0975 eller Pg 40 54 11 ? 0

Bidrag till insamlingen ?Mediciner till Kuba?

23 57 15 ? 0 ELLER Swish 123 182 37 72